

ת"פ (באר שבע) 38840-04-23 - מדינת ישראל נ' דניאל רגימוב

ת"פ (באר-שבע) 38840-04-23 - מדינת ישראל נ' דניאל רגימובmachzui באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 38840-04-23 מדינת ישראל

נ ג ד

דניאל רגימוב

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[05.11.2024]

כבוד השופט, סגן הנשיא יואל עדן

עו"ב"כ עו"ד עמית חומרי - פמ"ד

עו"ב"כ עו"ד אורן בן נתן

גזר דין

האישום והסדר הטיעון

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של חבלה חמורה בנטיות חמירות לפי סעיף 333+

335(א)(1) לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, כחודש לפני האירוע שיתואר להלן הנאשם ו-נו ("המתלון") הכיר והפכו למכרים. בשלב מסוים נוצר בין השניים סכסוך על רקע כספי. על רקע אותו סכסוך היו חילופי הודעות וביהם הודיעו מאימותות שליח המתלון לנאיםם.

ביום 1.4.23 בשעה 20:20, או בסמוך לכך, שבה המתלון בפרק, יחד עם חבריהם ועם כלבו מסוג רועה גרמני ("הפרק").

באותה עת הגיעו גם הנאשם לפארק. הנאשם הבחן במתלון שאחז באותו הרגע במוט ברזל ובין השניים התחליל ויכוח מילולי, שבמהלכו הלה הנאשם, חשש מהמתלון, לכיוון ביתו. המתלון וחביריו הלהו אף הם בעקבותיו ובמהירות ממנה, כשвидו של המתלון מוט הברזל וככלבו לצידם.

בשלב מסוים במהלך הליכתו ובשל חשו לדלעיל הרמים הנאשםaben מש恬בת, הסתווב על עקבותיו, רץ לעבר המתלון וכשהגיע אל המתלון, השלים לעברו את האבן המש恬בת וברח מהמקום.

האבן שהשליך הנאשם פגעה בפניו של המתלון. המתלון המdamם הובה לבית החולים עם נפיחות פנים, המטופמות בפנים ובעיניים, וחתר מעל גבה ימין וליד שפם ימין. בבדיקה סיטי שבוצעה למtelon

התגלה כי הוא סובל משבירים רבים בפנים ובאף, חלקם עם תזוזה עם חסד לכליאה חלקית שריר בעין ימין. החתכים נתפרו והוא שוחרר לטובה המשך טיפול של רופא פה ולסתה.

לחזרת בבוקר הובה המתלון לבית החולים, ואושפז במחלקת פה ולסתה להשגחה. ביום 7.4.23 נותר המתלון לשם תיקון שברים בלסתה העליונה מימין וביום 10.4.23 שוחרר.

הנאשם במעשהיו כמתואר בעובדות דלעיל, חבל במתלון חבלה חמורה שלא כדי, תוך שימוש בנשק קר. און 2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם הודה בעובדות בכתב האישום המתוקן, והורשע בעבירה המפורטת בו. און בין הצדדים הסכמה לעונש.

הריאות לעונש

3. מטעם המאשימה לא הוגש ראיות לעונש, הנאשם נעדר עבר פלילי.

ב"כ הנאשם העיד את אמו של הנאשם, אשר אמרה כי מה שעשה הנאשם הוא דבר חמוץ מאוד. היא רואה שקשה לו עם מה שהוא עשה והוא מאד מצטער. אמו ציינה שראתה שקשה לו כשהיה במעצר. נאמר שהוא מצטער על מה שקרה ועכשו הוא יותר רציני, הולך לטיפול וממשיר לעבוד, משתפר ולקח את מה שקרה באופן מאד רציני. נאמר כי זו הייתה תקופה מאד קשה בשבילו. התבקש לתת לו ציאנס להמשיך את חייו בכבוד.

הוגש מכתב מאטיסקו של הנאשם, לפיו הוא עובד מסודר, מושמע, ללא בעיות ממשמעת, ולא חריגות כלשה. ואחרות הקשורות לאלימות, ועובד בצוותה משביעת רצון. צוין כי המאטיסקו יודע על כתב האישום המינויים לנאים, אך בכל זאת רוצה להמשיך להעסקו.

תשקיiri שירות המבחן

4. הוגש ביחס לנאים 4 תשקיiri שירות המבחן.

בתקיר מיום 19.5.24, אשר במקוּרוֹ מתייחס לבקשת להקלה בתנאים מגבלים, צוין כי הנאשם בתאריך 10.1.24 השתלב בקבוצת עצורי בית בשירות המבחן, מגע למפגשים הקבוצתיים, וmdiוחי מוחי הקבוצה עליה התרשםות כי הנאשם מבצע מוטיבציה טיפולית פנימית ומוגלה יכולת להתבוננות עצמית - ביקורתית על גורמי הסיכון שהיו ברקע לביצוע העבירות, ובמגע יחס רצני להליך הטיפול. אין בקשר עם המתalon. צוין כי מתחזקת ההתרשםות שה הנאשם נעדר דפוסי תוקפנות מושרשים והינו בעל שאיפות נורמטיביות לקים אורך חיים יציב ותקין, ופועל לזרק שיקומו. בתCKER מיום 1.7.24, פורטו נסיבותו האישיות והמשמעות של הנאשם, שהינו רוק ושירות שירות צבאי מלא. נעדר עבר פלילי. תיאר היכרותו עם המתalon לאחר שהמתalon עבר להTEGROR באזרם מגורי. לדבריו המתalon החל לאיים עליון ועל בני משפחתו, וניתן להבין שהדבר על רקע ניסיונות לבקש סוף שה הנאשם הלווה לו. הנאשם מסר כי חוווה פחד, ניצול ומצוקה מפני המתalon ואיבד שליטה על התנהגותו. הנאשם צער וחרטה על התנהגותו הפוגענית ותווצרות החמורות, שלל כוונה תחילה לפגוע במתalon ותיאר סיטואציה במהלךה איבד את עשתונאותו ופעל ממוקם רגשי ולא מחושב. הנאשם ציין כי אינו בקשר עם המתalon. תיאר שימוש נורטיבי באלכוהול ושלל שימוש בסמים למעט סם מסוג קנבים בו הנסיונה לפני כשניות במשך פעמיים בודדות.

ה הנאשם הביע מוטיבציה ורצון להשתלב בטיפול. ב迪יקות לאיתור שרידי סם נמצאו נקיים מסמים. הנאשם השתתף בקבוצת עצורי בית בשירות המבחן, לגבה צוינו הפרטים שבתקיר הקודם דלעיל. שירותי המבחן העריך כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה בעtid, נמוכה. הנאשם נעדר קוווי חשיבה והתנהגות עבריים או דפוסי תוקפנות מושרשים, ביטה הכרה ראשונית בחומרת התנהגותו הפוגענית והכרה באשר לתוצאותיו החמורות.

ה הנאשם מצו בעיצומו של הליך טיפול ומחויב לו, ובמבט אוטיביצה להמשיך את הטיפול ולהעמיק בתכנים הטיפולים; עומד בתנאים מגבלים ולא נרשם הפרות. ההליך המשפטי הראשון בחויו מהו גורם מרתקע ומציב גבולות עבورو. שירותי המבחן המליץ להעמידו בצו מבחן לשנה, ולהטיל עונש מסר שירוצה בעבודות שירות, התchingות כספית ומאסר על תנאי.

בתCKER מיום 3.9.24, הנאשם משולב בטיפול קבוצתי בשירות המבחן, מגע למפגשים הקבוצתיים באופן סדיר ועקבי ומשתף פעולה באופן מלא עם ההליך הטיפולי. עשה עבודה ממשמעותית שהתמקדה בمعالג העבירה והגברת היכולת להתבטא באופן אסרטיבי ולהציג גבולות ברורים יותר במצבי לחץ חברתי. ההליך המשפטי מעסיק ומנהל אותו וה הנאשם מורתע ממנו. לא נפתחו תיקים פליליים חדשים כנgado.

שירותים המבחן מצין כי מסר בפועל עשוי לגרום לרגרסיה במצבו הנפשי של הנאשם לצד חשיפה לאוכלוסייה שלעית ולקיים עבריים, ובכך להשפיע לשיליה על עיצוב אישיותו. שירותי המבחן חוזר על המלצותו מהתקיר הקודם. בתCKER מיום 28.10.24, צוין כי מדיווח מנהחה הקבוצה עולה כי הנאשם עבר תהליך משמעוני בקבוצה, והשתלב בהמשך טיפול קבוצתי, בקבוצת צעירים. שירותי המבחן התרשם מרקע אישי נורטיבי, וכי יש פער בין התנהלותו של הנאשם טרם אוירע העבירה לבין התנהגותו כמתואר בכתב האישום המתוקן. שירותי המבחן מעריך רמת סיכון נמוכה להישנות התנהגות אלימה בעtid, ומצוינה הירתמותו להליך הטיפול ושיתוף פעולה מלא עם שירותי המבחן. שירותי המבחן ממליץ לתת עדיפות לאלטרנטיבאה השיקומית ולהעמיד את הנאשם בצו מבחן לשנה.

צוין כי ענישה של מסר בפועל יכולה לגרום לרגרסיה במצבו הנפשי של הנאשם, לצד חשיפה לאוכלוסייה שלעית ולקיים עבריים, ובכך להשפיע לשיליה על עיצוב אישיותו, מאחר ומדובר בצעיר המציג בעיצובו של הליך גיבוש זהות. לפיכך שירותי המבחן חוזר על המלצותו למסר בעבודות שירות, לצד התchingות כספית ומאסר על תנאי.

פסקoir נפגע עבירה

5. הוגש פסקoir נפגע עבירה ביחס למתלוון.

המתלוון רוק, בן 32, אינו עובד מזה כשתיים וחצי, וננה למוסד לביטוח לאומי להכרה בנסיבות על רקע פגיעה הנאשם בו.

מפתח צנעת הפרט יובאו הדברים מתחקיר נפגע עבירה בתמצית ובאופן חלקי בלבד.

מתוך הערכה לקשרו החברות בינם, המתלוון לא העלה במחשבתו כי עלול להיות מותקף ולהיפגע בצורה כל אלימה וקשה ע"י הנאשם. הוא תיאר הלם וודעוז עמוק וניכר כי הנאשם ניפץ את אמונו ותפיסתו בקשר לחברתיים ולעולם בכלל מקום בטוח, והותיר את פניו שבורות ומרוסקות כמו גם גם את نفسه, באופן שהעצים את חולשתו ופגיעותו.

המתלוון נמצא בשלב ראשון של עיבוד הטרואה וההתמודדות עם משמעותה והשלכותיה עלייו.

מתקשה לנتاب את חיו למסלול מוקדם ולפעול למען קידומו והבטבת מצבו כך שהוא יותר בחווית תקיעות ותסכול מעיקה שמנכחה ביותר שתאות חולשתו. בעקבות הפגיעה, המתלוון הפך לאדם המתנויל תמיד מותך ומחושת פחד, איום וחוסר ודים. חווית חוסר המוגנות והדריקות שהוא מוקצתת על רקע העובדה שהותקף על ידי אדם מוכר, בו בטח בסביבה המוכרת שלו, בה ציפה להרגיש מוגן ובטוח.

המתלוון תיאר תסמים פוטט טראומטיים אותו חוותה מזע הפגיעה המתבטאים בקשישינה, עייפות קשה, חרדה, חוסר שקט, מחשבות טורணיות וצמצום בעשייה, דפיקות לב מואצות, הזעה ודרכות. כן תיאר חווית חוסר אמון כלפי סובביו, נוטה לצמצם את המרחב בו הוא מתנויל, מסתגר ומתרחק מסביבתו ומעט ביצירת קשרים חברתיים.

מאז הפגיעה, מתקשה להשתלב במיגל העבודה, ותייר כי נוטה להסתגר בחדרו.

הצלקת, השברים והכאבים מהם סובל, מהווים תזכורת תמידית לפגיעה הנאשם. תפיסתו את עצמו כפגום פיסית על רקע החבלה בפנוי, מעוררת תחושת בושה ומחריפה את הפגיעה בדמיוני העצמי ומותרים את הזיכרון הטרואומי חי ומוחשי.

הפגיעה הגוףנית מצמצמת את סיכוי הדעיכה של הטרואה, הגוףנית והנפשית וההתמודדות עמה.

הומלץ לפסק פיצוי כספי שיוכל להטיב את מצבו של המתלוון.

טענות הצדדים:

טענות ב"כ המאשימה:

6. התבקש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל-50 חודשים מאסר ולגזר את עונשו של הנאשם בחלק התחתון לצד עונשה נלוית.

הפסקורים שהוגשו בעניינו של הנאשם טובים, הנאשם נעדר עבר פלילי, וזה אירע הראשון שהוא עומד בפני בית משפט, הפסקורים סוקרים את ההליך הטיפולי בעבר, ושועוד נכון לו, ושירות המבחן בא בהמלצת למאסר בעבודות שירות.

הענישה המוצעת ע"י שירות המבחן היא המלצה בלבד, ורוחקה מהענישה הנוגגת.

האמור בתISKIR ביחס לשפעת המאסר נכון לכל נאשם צער נעדר עבר פלילי. הדבר זה לא יכול להיות תעודת פטור.

ב"כ המאשימה מאשר כי לא רשום שהaban הושלכה לעבר פניו של המתלוון, על אף שהتوزאה היא פגעה בפנים. לזכות הנאשם נתען כי יש לזקוף את הודהתו ואת העובדה שהוא נעדר עבר פלילי, ומנגד, יש צורך למתן משקל לשיקולי גמול ושיקולי הרתעת היחיד והרבנים.

נתען כי אין בשילובו של הנאשם בקבוצת עצורי בית ובהמשך בשילובו במסגרת נוספת, כדי לשנות מדיניות הענישה הנוגגת או מחומרת המיעשים, וכי המלצת שירות המבחן רוחקה מהענישה הנוגגת והכוללת שונות מאסר בפועל, גם לנעדרי עבר פלילי.

ביחס לפיצוי, התבקש להטיל פיצוי משמעותי ומרתיע בן 5 ספירות לצד קנס והתחייבות.

טענות ב"כ הנאשם:

7. מתבקש להציג לעובדות כתוב האישום. הנאשם לא כיוון את הבן לרأسו של המתלוון, אלא מתוך חשש כי שנכתב בכתב האישום.

בום הראש שנעוצר הנאשם הודה במעשה והתרחרט מכך. הוא פתאום הבין את התוצאה של המעשה. המתלוון נפגע בצורה לא פשוטה נותח ו עבר טיפול. אבל אין לנו מעבר למה שנאמר מפיו שום אסמכתא, גם לא למצב נפשי.

התובע ביקש פיצוי הולם של 5 ספירות, והנאשם מסכים לפיצוי של 5 ספירות. זהה למעשה 10,000 ₪.

הנאשם בן 28 רוק, נורטמיבי, שירת שירות צבאי מלא, בגרות מלאה, עבד כಚיר לאורך שנות חייו, מאז שהשתחרר מהצבא, אצל קובלן שיפורצים בתחום הבניה. שמר על רצף תעסוקתי לאורך השנים. משפחה נורטמיבית לכל דבר ועניין, אין לו עבר פלילי, אין לו תיקים פתוחים, לא חקר מעולם במשטרת, וזה המפגש הראשון שלו עם בית המשפט הנאשם לא התכוון לנוהג באלימות. כתוב האישום המתוקן מלמד כי הנאשם מגע לפארק, כשבלי קשר גם המתalon נמצא שם. הם לא היו חברים אלא מקרים, הם הכירו חדש קודם. היה איזשהו עניין כספי ביניהם, המתalon שולח הודעה מאיימות לנאים.

הנאשם מגע לפארק לחגוג את יום הולדתו, רק רואה את המתalon כשההודעות המאיימות היו קודם, והוא כבר חשש ממנו. האלמנטים האובייקטיביים מחריפים את החשש, המתalon מגע עם לב גדול, הוא מגע עם חבריו, יש לו מוט ברזל ביד.

מתخيل וויכוח מילולי, בעקבות הויכוח הנאשם הולך ומתרחק ממנו ומוסכם שהוא חשש ממנו. מאחר והנאשם חשש מהמתalon הוא מתרחק לכיוון ביתו, המתalon וחבירו הילכו אף הם בעקבותיו. במרקח מהם. כשвидו של המתalon מוט ברזל וכלבו לצד, למה?

זה לא אירע מהתוכן, הנאשם לא מחזיק סכין בכיס או ابن, רואה ابن בדרכו מרים אותה מסתובב רץ לעבר המתalon שנמצא אחריו, זה היה מركח קצר, ומשליך לעברו, לא מכoon לראשו. אותה ابن משתלבת יכולת הייתה גם לא להגיע בכל המתalon.

הוא לא נהנה מסיג ההגנה העצמית הוא גם לא קרוב על פי הסכמתו עם הפרקליטות בתיק זהה. רצח הגורל והבן פגעה בראשו של המתalon, וגרמה לחבלות כמפורט בכתב האישום. על זה הנאשם הצר כבר ביום המעצר שלו, מידית, ולאורך כל ההליך כלו.

סעיף החיקוק לא דורש כוונה. הנאשם היה עצור בחודשים ימים, ושזה לעמלה מחמשה חדשים באיזוק אלקטронו, ביום 14.9.23 הוא שוחרר מאיזוק אלקטרוני למעצר בבית מלא, ורק ביום 1.11.23 הותר לו לצאת לעבודה.

ביום 20.5.24 כעבור חצי שנה נוספת צומצמו התנאים שלו בהסכמה למעצר בית ליל. מבחינת הנسبות ביצוע עבירה, ברור שאין פה תכנון, מדובר במעשה אקרים שקרה כתוצאה מהתנהלות בשטח. תגובה בלתי מתוכנת של הנאשם.

ברי שני שהופיע על התנהגות הנאשם זה מעשי של המתalon והתנהגותו עבר לביצוע העבירה.

יש התగורות של המתلون הtagrot רבתי, לו לא התגורות של המתلون לא היה פועל כפי שפועל, והתנהלות לא מתוכננת של הנאשם שהגב בצויה חמורה מיידי לנسبות.

התבקש לצאת מטבחו שיקום לנוכח הטיפול שעובר הנאשם, לנוכח העובדה שהיא מפגש ראשון שלו עם החוק, מזה 8 חודשים הוא מיידי שבוע נפגש עם שירות המבחן, בטיפול שהוא עבר.

הතסקרים שהוגשו בעניינו חיוביים. הנאשם עבר כבורת דרך בטיפול. השתלב בטיפול באופן חיובי, ניכר שהוא מביע יחס רציני לתהליך הטיפול לצד המשך עבודה מסודרת בתחום הבניה והשיפוצים.

שירות המבחן אמר שה הנאשם עשה עבודה משמעותית בטיפול בעבר. התהליך המשפטי מאוד מעסיק ומנהל אותו והוא מורותע ממנו. לא נפתחו תיקים נוספים לאור כל התקופה שהיא שנה וחצי מאז האירוע. לא בכך שירות המבחן גם היום מבקש להשתת עליו עונש של מאסר בעבודות שירות ומדגיש שמאסר בפועל יכול לגרום לרגרסיה במצבו הנפשי,

לחשיפה לאוכלוסייה שולית וקודם עבריינים זהה יכול להשפיע לשילוח על עיצוב העיר. מדובר בחbor צער, נורמטיבי לזה מעידה אחת ויחידה בחיו. רכיבי העונשה מקיימים אפשרות ראייה וסבירה בניסיבותו שלא לשלו אותו מצד אחד לבית האסורים ומצד שני, להורות על קביעת פיצוי הולם ומשמעותי למתلون, לצד רכיבי עונשה נוספים מאסר על תנאי התchingיות כספיו.

ה הנאשם אמר שהוא מצטער ומתחרט על כל מה שקרה, فعل מתווך לחץ, ראה את המתلون עם מוט ברזל, לב רועה גרמי ועוד אנשים אתו, הם הלכו אחריו. לא תכנן לפגוע לו בפנים. עבר הליך טיפול 8 חודשים, זה ממש עוזר ולומד מהטעויות. מבקש לא לחזור לבית סוהר. לא עבריין ולא רוצה להיות עבריין. מבקש לעשות עבודות שירות ולהמשיך בדרך הטיפול בקבוצות. רוצה לפצות את המתلون בכיסף, למרות שהמצב שלו גם לא טוב.

הערכיהם המוגנים ומתחם העונש הולם
8. ביצוע העונשה פגע הנאשם בערכיהם המוגנים של כבוד האדם, שלמות הגוף, הזכות לאוטונומיה על הגוף, הביטחון האישי והבטיחון הציבורי.

ה הנאשם ביצע את העונשה תוך שימוש בנשק קרב - השליך לעבר המתلون אבן משלבת, אשר פגעה בפניו וגרמה לנזק קשה.
זה עיראת אלימות תוך שימוש בנשק קרב, וביחס לעבירות אלו נפסק רשות דבר חומרתן, הצורך למגן, ולהכבד את העונשה ולהרטיע מביצוען.

ר' ע"פ 4697/11 מדינת ישראל נ' סילמאן אלצאנע (24.3.2013): "חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם פתרון סכසוכים בנשך קר או חם".

ר' בע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן (9.11.2009): "האלימות מכרסמת ביסודות חברותנו, ועלינו להסביר מלחמה נגד אלו הנוטלים חרות לפעול באליםות כלפי הזולת."

ועל הצורך להוכיח בהנעה ר' ע"פ 8314/03 שיהא נ' מדינת ישראל (7.6.2005): "בית-המשפט חייב להעלות את תרומתו הצעירה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באליםות הגוברת והולכת ברוחבות ובבטים, ותרומה זו תמצאה את ביטויו בעונשים החמורים עליהם עליהם על בית-המשפט לגזר על מעשי אלימות שפשו במקומנו מגיפה".

9. מנגד הענישה בעבירות האליםות רחבה, ומתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לנטיותיו של כל אירוע, חומרתו, האליםות אשר ננקטה במסגרת ונסיבות. ר' ע"פ 13/5153 פלוני נ' מ"י (13.1.2014) - "קשת הענישה בעבירות אלימות, תוך שימוש בנשך קר, רחבה ומגוונת".

קביעת המתחם אינה קשורה אך בעבירה כפי נוסחה בחוק, אלא, ובעיקר בנסיבות המסוימות בהן בוצעה, תוצאותיה ומידת חומרתה. למתחם הנקבע היבט אינדיבידואלי הקשור ל蹶ה המסוים הנדון. ר' ע"פ 1323/13 חסן ואח' נ' מ"י (5.6.2013), המתיחס לצביעון האינדיבידואלי אשר העניק המחוקק לשלב עיצוב המתחם. לאור זאת, את הפסיקה להלן יש לאבחן בהתאם לנטיות כל מקרה.

היבט אינדיבידואלי זה מצריך בחינה של הנטיות בכל מקרה באופן אשר מביא אותה קשת ענישה, שכן מהניסיות נגזר המתחם.

במקרה זה, הנטיות כוללות היבטים לחומרה, ולצד זאת היבטים השמים את המעשה, למרות תוצאותיו הקשה, ברף חמור פחות.

השלכת האבן המשתלבת לעברו של המתلون, הינה מעשה אשר הסכנה הגלומה בו התמשה באורח קשה, בפגיעה בפניו של המתلون ובתוצאות הקשות בעקבות זאת, שברים רבים, תפירת חתכים וניתוח לתקן שברים בלסת העלונה.

לצד זאת, כפי העולה מעבודות כתוב האישום המתוקן, עליהן הסכימו הצדדים, ואשר הן הבסיס העובדתי לבחינת החומרה, ורף הפגיעה בערכיהם המוגנים, וכפועל יוצא מכך קביעת המתחם אין מחלוקת שלא היו תכנון או כוונה לאותה פגיעה.

העובדות עולה כי המעשה אינו תוצאה תכנון של הנאשם. הנאשם לא הגיע למקום כדי לפגוש במתلون, ועל אף שלא ביקש להסלם את האירוע ניתן למודד מהעובדות המפרטות כי לאחר שהחל הויכוח המילולי, הנאשם חשש מהמתلون והלך לכיוון ביתו, והמתلون וחבריו הלכו בעקבות הנאשם שכבידו של המתلون מוט ברזל וככלבו לצד.

כתב האישום המתוון מציין כי בשל חשש הרים הנאים את הנאשם המסתובבת, הסתובב על עקבו, רצ' לעבר המתלוון, השליך לעברו את הנאשם וברוח מהmekom.

מדובר במעשה אלימות חמור אשר גרם לתוכאה קשה. ב"כ הנאשם מציג כי כתב האישום אינו מייחס כי הנאשם כוון את הנאשם לפניו של הנאשם. אכן כתב האישום אינו מציין זאת, ואנו ליחס כוונה זו בהיעדר האמרה, אך מנגד, ההשלכה הייתה בעלת פוטנציאל לפגיעה צזו, והפוטנציאל התרחש.

על רקע עובדות אלו יש לבחון ולאבחן את ההחלטה אשר תפורת להלן ואת המתחמים והעונשיות.

בע"פ 4631 מ"י נ' מוסא קרימ ואח' (25.2.2014) - המערערים הורשו בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחנירויות לאחר שתקפו את המתלוון באמצעות מקלות מעץ. על המערער 1 הוטלו 40 חודשי מאסר בפועל, ועל המערער 2 הוטלו 28 חודשי מאסר בפועל. בימה"ש העליון אישר את המשפט אשר קבע ביהם"ש המחויז בעבירה זו בנסיבות הענין כמתחם בין 18 חודשים ל - 5 שנות מאסר, וערעורי שני הצדדים נדחו.

בע"פ 4061/12 ענאן בדארנה נ' מדינת ישראל (4.9.2012) - המערער הורשע בעבירות חבלה חמורה בנסיבות מחנירויות בכך שלאחר שהתפתחה קטטה, שהלם בפתיש בראשו של המתלוון. הנאשם היה בגיל 27, נעדר עבר פלילי והאיור האלים החל בכלל המתלוון. הוטל עונש הכלול 18 חודשים מאסר, העורו נדחה, ובימה"ש העליון קבע כי "אלמלא הנסיבות המקלות של המעשה והעשה, עליהן הצבעתי, ראוי היה לגזר על המערער עונש מאסר בפועל לתקופה ארוכה יותר...".

בע"פ 5153 פלוני נ' מדינת ישראל (13.1.2014) - המערער הורשע בעבירות חבלה חמורה בנסיבות מחנירויות כאשר המערער הצדיד באחת חפירה ואחיו הצדיד במקלות מעץ וכולם הכו את המתלוון. המערער היה בגיל 22 ונעדר עבר פלילי והוטל עליו עונש הכלול 3 שנות מאסר. בימה"ש העליון דחה את העורו וקבע כי רף העיטה בנסיבות דומות נוע בין 18 ל-24 חודשים, אולם אין להתערב בגזר הדין שכן ישנה מגמה להחמיר במקרים של פתרון סכוסכים בדרך הכוח תוך שימוש בנשק קרב.

בע"פ 7360/13 נادر טאהה ואח' נ' מדינת ישראל (13.1.2014) המערערים הורשו בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחנירויות, והמערער 1 בעבירה נוספת של שיכוש מהלכי משפט והמערער 3 בעבירה נוספת של החזקת סכין. בין המערערים והמתלוונים קיימים סכסוך, ומערערים הצדידו במותות והכו את המתלוונים (ה הנאשם 3 לא השתמש בסכין אולם היא נתפסה בחזקתו עת מעצרו). בין המערערים והמתלוונים נערך סולחה לאחר האירוע, והדבר נלקח בחשבון עת גירת דין. על המערערים 1 ו-3 הוטלו 15 חודשים מאסר, ועל המערערים 2 ו-4 הוטלו 12 חודשים מאסר. בימה"ש העליון דחה את העורו.

לאור כל האמור, אני מוצא כי מתחתן העונש הולם בגין העבירה אשר בוצעה על ידי הנאשם, בנסיבות ביצועה, ככל מסר בפועל הנע בין 18 ל - 36 חודשים בפועל.

הענישה

10. הנאשם ליד 1996 והוא נעדר עבר פלילי.

מתוך שירות המבחן עולה כי הנאשם ניהל ומנהל אורח חיים נורטיבי, וכי האירוע חריג בהתנהלותו. הצדדים חולקים בשאלת אם הטיפול אשר עבר הנאשם בשירות המבחן הינו זהה אשר מצדיק ורידת אל מתחתן אם לאו. אין מחלוקת בין הצדדים כי התפקידים חיוביים וכי הנאשם עבר תהליך חיובי במסגרת שירות המבחן, ואולם בכך המשימה סבורה כי אין בכך כדי להביא לרידה מתחתן.

מהתקירים עולה כי הנאשם עבר בשירות המבחן הליך טיפול. מדובר בהליך לאורך זמן, של כהונה חדשים, במסגרתו הנאשם התמיד ושיתף פעולה באופן מלא.

הכרעה בשאלת אם יש לרಡת אל מתחתן למתוך מובן שקשריה היא במקרים התהליכים שעבר נאשם, או אם היא אינה נשענת אך על נתון אחד, אלא במסקנה שיש להסיק מכלול הנסיבות, גילו של הנאשם, אורח חייו, האם מנהל הוא או רוח חיים נורטיבי או עבריני, עבר פלילי אם קיים, וככל מלאו הנסיבות האישיות של נאשם.

כידוע, הענישה היא לעולם אינדיבידואלית. משמשים בה, בכל מקרה לפי נסיבותיו, שורה ארוכה של שיקולים, אשר חלקם משלימים וחלקים לעצורה בסתרה האחד לשני, ומלאכת הענישה הינה תוצאה של שיקוליהם, ומתן המקום הרואין לכל אחד מהם בנסיבות המקרה, לעיתים גם תוך פשרה ביניהם. ראה: ע"פ 99/5106 סעדיabo-ningma נ' מ"י (2.2.2000)

העבירה אשר ביצעה הנאשם ותוצאתה הקשה, צריכה לענישה אשר הן מבחינת המענה הולם והן מבחינת שיקולי הרתעת היחיד והרבבים, הינה ענישה של מסר בפועל, ואף מעלה הרף התחתון של מתחתן. ואולם, גם בבחירה עבירות אלו, יש לבחון את שיקולי השיקום, אל מול שיקולי הענישה האחרים. כנובע מכך האינדיבידואליות בענישה, אין התואמת עונשיות יכולה להיות מנותקת מכלל שיקולי הענישה. קיימת חשיבות לבחינת שיקול השיקום, ובנסיבות המתאימות יכול ושיקול זה יגבר על שיקולי הענישה האחרים ר' ע"פ 433/89 ג'ORG' ATTIA'S נ' מ"י (3.10.1989).

כאמור הנאשם עבר הליך טיפול אורך, תוך התגויות ושיטוף פעולה מלא עם שירות המבחן, עולה כי הנאשם מכון לאורח חיים נורטיבי, ואני סבור כי יש לחזק זאת.

שירות המבחן מעריך קיומה של רמת סיכון נמוכה להישנות התנהגות אלימה בעתיד, ומציין הייעדר קווי חסיבה וההתנהגות עבריניים או דפוסי תוקפנות מושרים.

זהו ההליך המשפטי הראשון והיחידי בחיו של הנאשם.

שירות המבחן מציין את המשמעות של הטלת מסר בפועל על הנאשם, ה็น מהבחינה האישית והן מבחינה שיקומית, וכאמור המליץ להעמידו בצו מבחן לשנה, ולהטיל מסר בעבודות שירות.

לצד השיקולים האמורים, והנסיבות הללו, התומכות במתן משקל לשיקולי השיקום, הרי שחוරת העבירה והתוצאה של אלימות הנאשם, תוצאה המפורטת בתסוקיר נפגע העבירה, אלו מצרכים מתן משקל לצורק בمعנה עונשי הולם ומחמיר לעבירה זו, ולשיקולי עונשה הכללים את הרתעת היחיד והרתעתם הרבבים.

11. לאחר בוחנת מכלול הנסיבות המפורטוות לעיל, כמו גם שיקולי העונשה השונים, אשר כל אחד מהם מכובן להטיתת הcpf לכיוון שהוא, אני מוצא כי יש לתת משקל לשיקולי השיקום ולזרת את מתחמת למתחם העונש ההולם, וכי עונשה של 9 חודשים מסר בעבודות שירות, ללא הפחחת ימי המעצר תיצור במקרה זה איזון מסוים אשר ניתן, אם כי לא מלא, גם לשיקולי העונשה האחרים.

כאמור הנאשם היה במעצר כחדרים, אשר לא יופחתו מתקופת המאסר בעבודות שירות, ומשמעות הדבר הינה כי למעטה הרודה אל מתחמת למתחם מתונה מכפי הנהזהה.

אני מוצא כי לאור התהילה שעבר הנאשם, ומכלול הנסיבות העולות מהתשקרים, קיימים סיכוי שיקום במידה מהcheinיבת לסתם להם מתן משקל של ממש, אך שתהא רודה אל מתחמת למתחם באופן שיאפשר ריצה עונש בעבודות שירות.

כאשר ניתן משקל מרכזי לשיקולי שיקום, אין משמעות הדבר אי מתן משקל לשיקולי העונשה האחרים. העבירה שביצע הנאשם חמורה, ותוצאתה חמורה, וכפועל יוצא מה العبירה נפגע המתלוון פגעה קשה. הזרק בעונשה מוחשית אשר תבטא מענה עונשי למעשה זה יקבל ביטוי מסוים בעונשה על דרך בעבודות שירות, אם כי ביטוי זה הינו תוך איזון אל מול שיקולי השיקום.

הוגשה חוו"ד חייבת מהממונה על בעבודות שירות. כן יכול צו מב奸 על פי המלצה השירות המבחן ויפוי למטלון. קביעת גובה הפיצוי תיערך על דרך האומדן, כפי הנהוג בהליך פלילי. על הפיצוי להיות מושמעות לאור הנזקים העולמים מתשוך נפגע העבירה, אשר חלקם עודם נמשכים.

12. לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים: מאסר בעבודות שירות - מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים. תקופת מאסרו תרצה בדרך של בעבודות שירות בהתאם לחווית דעת הממונה על בעבודות שירות. הובירה לנאים חובתו לבצע את עבודות השירות, ובמידה שלא יעשה כן ניתן יהיה להמיר בעונש מאסר בפועל, וכן גם יכול הממונה לפי שיקול דעתו, היה וימצא קיומה של עילה לכך.

הנאשם יתייצב לתחילה ביצוע עבודות השירות ביום 9.12.24 בשעה 00:08 כאמור בחוו"ד הממונה. צו מבחן - ניתן בזה צו מב奸 לתקופה של 12 חודשים. הוגני מחייב את הנאשם לשתק פעולה עם שירות המבחן, הכל על פי ההוראות השירות המבחן. מובהר בזאת לנאים כי אם לא יקיים צו זה, ניתן יהיה לחזור ולדון מחדש בשאלת העונש ולהטיל עליו עונש נוספת.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים. הנאשם ישא בעונש זה אם בתקופה של 3 שנים מהיום עברו על עבירות אלימות מסווג פשע.

פיצוי - הנאשם ישלם למטלון, ע.ת 1, פיצוי בסך 25,000 ש"ח. הפיצוי ישולם בחמשה תשלוםmons חודשים ושווים ורכופים, הראשון תוך 30 ימים מהיום.

זכות ערעור בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ד' חשוון תשפ"ה, 05 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.